

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/115/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010195
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2314010195.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti obžalovanému PhDr. Q. T. a spol. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní krajského prokurátora v Banskej Bystrici, ako i poškodeného proti rozsudku Okresného súdu v Galante zo dňa 16.09.2015 sp. zn. 2T/32/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.01.2016 takto

rozhodol:

I/

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie krajského prokurátora v Banskej Bystrici **z a m i e t a**.

II/

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku sa odvolanie poškodeného D. D. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Galante podľa § podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby Krajského prokurátora v Banskej Bystrici sp. zn. Kv 38/14/6600, obžalovaného PhDr. Q. T. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a obžalovaného Ing. D. T. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť tak, že

22. decembra 2011 v čase od 21.00 hod. do 23.00 hod. v Galante, na Hodskej ulici číslo 1596/50, pred reštauráciou Taverna, po predchádzajúcom slovnom a fyzickom konflikte, fyzicky napadli poškodeného D. D., nar. XX.XX.XXXX tak, že Ing. D. T. ho chytil oboma rukami za golier košele, sácal ho, pritlačil ho o stenu, udieral mu hlavu o stenu a dal mu „hlavičku“ (udrel ho čelom do tvárovej časti) a počas toho, ako ho držal Ing. D. T., pristúpil k poškodenému PhDr. Q. T., ktorý ho udrel dvakrát päšťou do spánkovej oblasti hlavy vľavo, čím poškodenému D. D. spôsobil Ing. D. T. pomliaždenie nosa, pomliaždenie záhlavia, otras mozgu ľahkého stupňa, v dôsledku ktorého sa u poškodeného rozvinuli príznaky postkomočného syndrómu, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť a obmedzenie v obvyklom spôsobe života v trvaní 21 dní, PhDr. Q. T. spôsobil poškodenému pomliaždenie ľavej spánkovej oblasti hlavy bez opisu úrazových zmien v spánkovej oblasti, ktoré zranenie si nevyžiadalo obmedzenie v obvyklom spôsobe života ani práceneschopnosť poškodeného, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Zároveň podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku súd poškodeného D. D., nar. XX.XX.XXXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie občianskoprávne.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie krajský prokurátor v Banskej Bystrici, ako i poškodený prostredníctvom svojho obhajcu.

Pokiaľ ide o odvolanie krajského prokurátora tento sa rozsiahlymi písomnými dôvodmi odvolania domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. V dôvodoch odvolania poukázal predovšetkým na jednotlivé vo veci vykonané dôkazy,

ktoré v dôvodoch odvolania podrobne analyzuje, pričom má za to, že okresný súd v predmetnej veci sa v dostatočnej miere s vyššie uvedenými dôkazmi nevysporiadal, vzal do úvahy len dôkazy svedčiace v prospech obžalovaných, pričom nerešpektoval rozhodnutie krajského súdu v dôsledku čoho nesprávne vyhodnotil vyššie uvedené dôkazy a dospel k nesprávnym právnym záverom, ktoré viedli, resp. ktoré vyústili v oslobodzujúci výrok. Za takéhoto stavu sa preto domáhal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Pokiaľ ide o odvolanie poškodeného obdobne ako krajský prokurátor v písomne podanom odvolaní podrobne rozoberá vo veci vykonané dôkazy a má za to, že okresný súd v predmetnej veci rozhodol v rozpore so zisteným skutkovým stavom pričom tiež poukazuje na jednotlivé vo veci vykonané dôkazy a má za to, že na základe týchto dôkazov bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaní sa dopustili skutkov tak, ako sú im kladené za vinu v obžalobe.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní podľa § 317 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ mohol podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré rozsudku predchádzalo a tak zistil, že odvolanie krajského prokurátora nie je dôvodné, zatiaľ čo odvolanie poškodeného je podané osobou neoprávnenou.

Pokiaľ ide o odvolanie krajského prokurátora v Banskej Bystrici je potrebné poukázať, že v postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by spôsobili nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú a správne postupoval, keď oboch obžalovaných na základe takto vykonaného dokazovania a po jeho vyhodnotení spod obžaloby okresného prokurátora v zmysle § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodil, nakoľko nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Z odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona a tiež, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných.

V prvom rade je potrebné uviesť, že predmetnou vecou sa krajský súd v dôsledku odvolania krajského prokurátora ako i poškodeného zaoberal, kedy svojim rozhodnutím zo dňa 24.03.2015 pod sp. zn. 3To/130/2014 zrušil rozsudok Okresného súdu v Galante, ktorý podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku obžalovaných spod obžaloby pre vyššie uvedené skutky oslobodil a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch predmetného rozhodnutia krajský súd jasne skonštatoval procesné pochybenia okresného súdu v podobe predovšetkým porušenia ustanovenia § 168 Trestného poriadku, ako i hodnotenia vykonaných dôkazov v rozpore s ustanovením § 2 odsek 10 a § 2 odsek 12 Trestného poriadku pričom uložil okresnému súdu, aby v novom konaní opätovne vo veci prehodnotil už vykonané dôkazy a rozhodnutie, aby vypracoval v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku tak, aby z neho bolo zrejmé, akými úvahami sa okresný súd spravoval, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a rovnako akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov najmä ak si navzájom odporujú.

Po zrušení veci je potrebné uviesť, že okresný súd opätovne vo veci prehodnotil vo veci vykonané dôkazy, rozsah a zákonnosť ktorých však krajský súd pri svojom rozhodovaní nespochybnil, pričom z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, rovnako ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných a prečo neakceptoval tvrdenia samotného poškodeného pričom z odôvodnenia je dostatočne zrejmé, že vo veci sa vyskytli dve skupiny navzájom proti sebe stojacich dôkazov, ktoré dôkazy okresný súd veľmi podrobne v dôvodoch napadnutého rozsudku rozoberá pričom aj podľa názoru krajského súdu hodnotením vyššie uvedených dôkazov nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by skutok tak, ako bol kladený obžalovaným za vinu sa stal, a že by ho spáchali práve obžalovaní. V tejto súvislosti preto krajský súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce dôvody I. stupňového rozhodnutia, ktoré mu z hľadiska hodnotenia dôkazov, vykonania dôkazov a ich zákonnosti nie je možné nič vytknúť. V tomto smere preto krajský súd rozhodnutie okresného súdu, pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok, považoval za správny a zákonný a z uvedeného dôvodu preto nemohol akceptovať námietky krajského prokurátora. Okolnosti, ktoré krajský prokurátor uvádzal v dôvodoch odvolania sú skôr v podobe indícií, ktoré môžu naznačovať určité okolnosti zvýraznené v obžalobe, nie je však možné na základe týchto skutočností vysloviť jednoznačné závery o vine oboch obžalovaných.

Pokiaľ ide o samotné odvolanie poškodeného je potrebné uviesť, že tento svojim odvolaním napáda rozsudok okresného súdu čo do výroku o vine, ktoré odvolanie v tomto smere je neprípustné a preto krajský súd v súlade s ustanovením § 316 Trestného poriadku odvolanie poškodeného ako

podané neoprávnenou osobou zamietol. V tejto súvislosti je potrebné len poznamenať, že v prípade oslobodzujúceho výroku rozsudku súd vždy odkáže poškodeného s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných (§ 288 odsek 3 Trestného poriadku). Nakoľko v danom prípade odvolanie poškodeného smerovalo čo do výroku o vine, bolo potrebné postupovať v zmysle § 316 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko v zmysle § 307 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku môže poškodený podať odvolanie len čo do nesprávnosti výroku o náhrade škody.

Za takéhoto stavu preto krajský súd odvolanie poškodeného považoval, ako za odvolanie podané neoprávnenou osobou a ako takého v zmysle § 316 odsek 1 Trestného poriadku zamietol.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.